

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XXXIX. Ludovici Pij Imperatoris praeceptum pro monasterio sanctae
Christinae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

honorémque ipsius & ad animarum salutem supernis angelorum cœtib; in aeterna beatitudine adscribendarum terrena commoda subsidij temporalis, sine quibus præsens vita transigi non potest, comparamus, ut illi tantummodo sine impedimento, quantum præsens mortalitatis finit fragilitas, liberè deserviant cui se semel mancipasse ad laudem obsequiumque ipsius toto vitæ suæ cursu noscuntur, nostri laboris studium & pietatis opus apud eum nullatenus fore sine fructu credimus, sine quo nec velle quisquam bene potest, quanto magis perficere. Igitur comparat omnium fidelium sanctæ Dei Ecclesiæ tam præsentiū quàm futurorum sinceritas quia vir venerabilis Hieremias sanctæ Senonicæ Ecclesiæ Archiepiscopus humili suggestione clementiæ nostræ innouit eò quòd cellæ cœnobiales episcopij cui auctore Deo præsēt, id est, cella sancti Petri, & cella sancti Iohannis, & cella sancti Remegij, in quibus monachi sub sancta regulæ disciplina religiosam vitam divinæ pietati toto laboris aditū debent exhibere, variis casibus diversisque indigentis, quibus humana fulcitur fragilitas, antè additū sub manibus & potestate antecessorum ipsius urgente omnimoda inopia longè à suo proposito aberrantes exorbitaverunt, dum videlicet memoratarum substantia cellarum per divisionem olim factam imminuta fuisset, & qui præerat Episcopi, non habentes unde subsidia sumtuū suis usibus necessaria caperent, ex eisdem cellis quantum extorquere quibant, dum aliunde sufficientiam habere non possent, dari sibi cogebant; sicque fiebat ut hij qui devota stabilitate mentis & corporis ibidem supernæ pietati laudes persolvere suamque vitam commendate, pro nostra quoque, conjugis, ac liberorum incolumitate & pro regni divina nobis miseratione concessi conservatione pròque totius Ecclesiæ indulgentia & felici ad aeternam beatitudinem perventione interpellare delectant, dum à monasterij claustris turpiter queritando ea quibus suam tuerentur inopiam, longè latèque vagantur, confuso ordine quem servare debebant, non solum eorum causa quæ præmissimus nobis nihil prodesse poterant, verùm etiam sibi suisque pr. non absurdè plurimum crederentur obesse. Cujus rei gratia memorati Episcopi precibus admoniti dignum opus fieri duximus, ut dum adhuc in hoc mortali corpore subsistimus, non solum qui nunc temporis in eisdem cellis divinis cultibus mancipati esse noscuntur, sed illis quoque qui futuris temporibus amore supernæ sapientiæ illustrati eadem ad serviendum Deo experierint loca prospiciamus, quatenus ex eisdem temporalium soluta sumtuū suo ordini congruentia habeant, quibus in hac peregrinatione interim sustentari queant donec ad aeternæ patriæ gaudia divina misericordia vocati valeant pervenire. Constituentes itaque per hoc nostræ auctoritatis præceptum juxta memorati Episcopi petitionem decrevimus fieri ut ex rebus suprâ commemoratæ cellæ tunc temporis usibus monachorum ibidem Deo deservientium deputatas habent nullus Episcoporum, quicumque divina vocatione per tempora successerit, præsumat aliquid subtrahere vel minuire quo-

libet argumento vel occasione, neque in beneficium dare, aut suis usibus adplicare; sed ita per omnia conservare studeat sicuti memoratus Episcopus in libelli serie singula per adnotando digessit & manu sua subscripsit & in conventu Episcoporum eos qui aderant subscribere rogavit propter cavendas omnino die contentiones quæ futuris temporibus poterant abortiri; sed nec etiam aliud servitium vel majora munera inde sibi pro tempore ulspet præter ea quæ in libello eodem idem ipse Episcopus inserere putavit. Ac ne hujus decreti causa in eisdem cœnobiis Abbates vel monachi constituti contra suum incipiant superbire Episcopum, precavimus omnem occasionem amputandam neque locum diabolo dandum, salva scilicet in omnibus auctoritate & potestate Episcopi in cunctis ecclesiasticæ regulæ disciplinis, videlicet ut eisdem cellas sub proprio semper regimine gubernans secundum institutionem sanctæ regulæ Abbates constituat & si necesse fuerit mutet, prava quæque corrigat, superflua resecet, virtutes nutriat, eradiceat vitia, atque bonus agricola evelens fructus, patrum servans instituta, discernat qualem cuique terræ sementem mandare debeat. Hanc autem nostræ constitutionis auctoritatem inde factam, ne religionis ordo in suprascriptis locis nostris futurisque temporibus confundatur, sed per omnia in Dei servitio, ad ejus laudem & obsequium constiti sumus, inviolabiliter in perpetuum conservetur, ut plenior in Dei nomine cunctis temporibus obtineat firmitatem, manu propria subter firmavimus & anuli nostri impressione signari iussimus.

Signum Hludovici serenissimi angulii.

Durandus Diaconus ad vicem Fridugili recognovit.

Data XV. Kal. Jun. anno Christo propicio V 111. imperij Domini nostri Hludovici Angulii, Indictione xv.

Aquam Aquisgrani palatio regio in Deinomine feliciter. Amen.

XXXIX.

Ludovici Pij Imperatoris præceptum pro monasterio sanctæ Christinæ.

IN nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi. Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augulus. Cùm petitionibus servorum Dei iustis & rationabilibus divini cultus amore favemus, superni muneris donum nobis à Domino impertiri credimus. Idcirco notum esse volumus omnibus fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ nostrisquæ præsētib; scilicet & futuris quia vir venerabilis Petrus Abbas ex monasterio sanctæ Christinæ, quod est situm prope villam nostram Ollonnam, obrebit obitibus nostris auctoritatem immunitatis Domini & genitoris nostri Karoli bonæ memoriæ serenissimi Imperatoris; in qua continebatur insertum qualiter ipse prædictum monasterium cum omnibus rebus & hominibus, quos tam de donatione Regum Reginarumque quàm etiam reliquorum

An 811.
Ex veteri
codice Longobardico.

Deum timentium hominum idem monasterium eo tempore legitime possidebat, sub suo munimine & defensione consistere fecit, & ejus auctoritate immunitatis hactenus ab inquietudine judiciorum potestatis idem munitum atque defensum fuisse monasterium. Et pro firmitatis studio postulavit idem Petrus Abba serenitatem nostram ut paternae auctoritati nostram quoque adderemus auctoritatem. Cujus precibus ob divini cultus amorem & venerationem ipsius sancti loci adensum praebentes, hanc auctoritatem immunitatis nostrae eidem monasterio fieri iussimus, per quam praecipimus atque jubemus ut memoratum monasterium cum omnibus rebus & hominibus ad se praesenti tempore iuste & legaliter pertinentibus vel aspicientibus sub immunitatis nostrae defensione modis omnibus consistat, & nullus iudex publicus vel quilibet ex iudicaria potestate in Ecclesias aut villas, curtes, loca, vel agros, seu reliquas possessiones memorati monasterij, quas moderno tempore iuste & legaliter possidet in quibuslibet pagis vel territoriis infra ditionem imperij nostri, vel deinceps in iure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augeri, ad causas audiendas, vel freda exigenda, aut mansiones vel paratas faciendas, sive fidei iustros tollendos, aut homines ipsius monasterij distringendos, nec ullas redibitiones aut illicitas occasiones requirendum, nostris futurisque temporibus ingredi audeat, vel ea quae supra memorata sunt penitus exigere praesumat. Sed liceat memorato Abbati ejusque successoribus res praedicti monasterij..... sicut in precepto Domini & genitoris nostri continetur, sub immunitatis nostrae defensione quieto ordine possidere & nostro fideliter parere imperio; quatenus congregationi ibidem Deo famulanti pro nobis & conjuge proleque nostra vel pro stabilitate totius imperij nostri a Deo nobis concessi atque conservandi iugiter Domini misericordiam exorare delectet. Et ut haec auctoritas nostris futurisque temporibus valeat inconvulsa manere, manu propria subter firmavimus & anuli nostri impressione signari iussimus.

Signum Hludovici serenissimi Imperatoris.

Durandus Diaconus ad vicem Fridugisi recognovit.

Datum IV. Kalend. Octobris anno Christo propitio 1 x. Imperij Domini Hludovici piissimi Augusti, Indictione prima.

Actum Cispiacho in Ardna in Dei nomine feliciter. Amen.

X L.

Commutatio rerum inter Ecclesiam Laudanensem & monasterium Conchense in diocesi Ruthbenensi.

An. 823
Ex chartulario monasterij Conchensis
cap. 481.

INclitus atque triumphator in folio sancto elevatus Lodoicus divina ordinante gratia Imperator Augustus, cum ipse potens Aquis palatij in aula regali omnia universaque lustraret & cunctorum audiendi causas peragraret, rectaque judi-

cia terminos ponere, ad ejus regni consistendi fortia cuncta occurrerent; ibique veniens ex regione Aquitaniae Anastasius Abba ex monasterio Conchas loci sancti Salvatoris, petens & postulansque necessitate cenobij ad aures clementiae nobilissimi Regis ut aliqua causa, quae juxta cellula sancti Salvatoris in pago Arvernus est in loco qui dicitur Molini Piscini, mansellos illos qui sunt in ipsa villa de ratione sanctae Mariae Laudunense, quae Bertrandus dominicus Vassus per regia potestate vel gubernatore sanctae Mariae in beneficio habebat. Vnde ipse Dominus Imperator petitionis ipsius Abbati audiri non tenuit, sed in omnibus, sicut sua fuit petitio excambiandi, ita permisit ut fieret, & Missum venerabilem virum Stabilem Episcopum dedit ut inter Anastasium Abbatem & Bertrannum concambiare & confirmare debuisset, quod ita & fecit. Dedit primo Bertrannus, jubente Domino Imperatore, una cum ipso supra scripto Misso, ipsos mansos in Molini Piscini de ratione sanctae Mariae partibus sancti Salvatoris Anastasio Abbate per illa confinia, per roca Cervaria, seu & per roca qui est super illa cartaria unde per fonte castellaria, & per roca quae dicitur de Livus usque ad Ellenionem, & per Ellenionem usque ad illa roca Cervaria, cum ipso molinario, & haec omnia intra ista debonatione, cum ceteris viventiis, pratis, silvis, & pascuis, omnia & ex omnibus totum & ab integrum cum omni supraposito, ipse Bertrannus cum ipso Misso de partibus Domini Regis ipsius Anastasio Abbate partibus ejusdem sancti Salvatoris Conchas monasterij tradiderunt vel consignaverunt. Et contra dedit Anastasius Abba de ratione monasterij in ipso pago Arvernus partibus sanctae Mariae Laudunensi & Bertranno Misso sanctae Mariae in villa Sonate vineas & terras, hoc quod Leodbertus pater concessit, & nos in ipsa die visi fuimus possidere ab integrum, & in alio loco, in villa Anticiaco, vineas duas quae Sigibertus Presbyter concessit, & in alio loco, in villa Perarionse, vinea quam Bego Presbyter concessit, & alia quam Abolenus concessit, & alia vinea quam Vitalis concessit, & in valle Ambianensi vineola una quae Amalfridus Abbas concessit. Haec omnia superius conscripta ipse Anastasius Abbas Ecclesiae sanctae Mariae Laudunense cum omni integritate Bertranno tradidit vel consignavit, sic inter se Dominus & piissimus Rex confirmare & ordinare decrevit ut stabilem & inviolabilem sine ullo impedimento obtineant firmitatem. Facta concambiaria ista in mense Septembris & anno decimo regni Lodoici gloriosissimi Regis, Stablis indignus Episcopus jubente Domino Lodoico Imperatore signavit.

X L I.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro monasterio Balneolensi in diocesi Gerundensi.

IN nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi. Ludovicus divina ordinante provi-

An. 823
Ex archivio monasterij Balneolensis.